

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 33/2022 14.08.2022

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Boże, Ty przez ten Sakrament dałeś nam udział w życiu Chrystusa, pokornie Cię prosimy, abyśmy upodobnili się do Niego na ziemi i mogli uczestniczyć w Jego niebieskiej chwale.”
(Modlitwa po Komunii na dziś)

Wielkie rzeczy uczynił Bóg Maryi, ale też i dla nas chce w tych dniach czynić cuda. Oby zastał nas na modlitwie, gotowych na Jego twórczą miłość, która może nas uczynić podobnymi do Niego.
ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Być uczniami Jezusa i podążać drogą świętości, to przede wszystkim pozwolić, aby przemieniła nas moc Bożej miłości.”
(6.08) „Bracia i siostry, podążajmy bez lęku, będąc pewnymi, że

Pan nam zawsze towarzyszy. I czuwajmy, aby się nam nie przytrafiło, że będziemy spali, podczas gdy obok nas przechodzi Pan. (Ewangelia dnia: Łk 12,32-48)” (7.08)
„Odrodzenie dialogu dokonuje się nie przez słowa, ale przez ciszę, bez narzucania się, przez cierpliwe wsłuchiwanie się w drugiego, w jego trudy, w to, co nosi w sobie. Uzdrawienie serca zaczyna się od słuchania.” (8.08) „Jakże cenne jest poczucie rodzinności i wspólnoty, tak autentyczne pośród ludności tubylczej! Jak ważne jest dobre pielęgnowanie więzi między młodymi a starszymi oraz zdrowej i harmonijnej relacji z całym stworzeniem.” (9.08) „Starość jest tym etapem życia, który najlepiej nadaje się do głoszenia radosnej nowiny, że życie jest wprowadzaniem do ostatecznego spełnienia. Najlepsze dopiero przed nami. Oby Bóg dał nam starość do tego zdolną!” (10.08) „Ten, kto uważa się za bogatego, zwycięskiego i bezpiecznego, opiera wszystko na sobie oraz zamyka się na Boga i na braci, a ten, kto wie, że jest ubogi i że nie wystarcza samemu sobie, pozostaje otwarty na Boga i na bliźniego. I znajduje radość.” (11.08) „Jesteśmy na świecie, aby przeżyć historię miłości z Bogiem, aby podjąć odwagę stanowczych wyborów, aby zdobyć się na wspaniałe ryzyko kochania.” (12.08) „Trzeba zawsze się modlić, nawet gdy wszystko wydaje się daremne, kiedy Bóg jawi się jako głuchy oraz milczący i mamy poczucie straconego czasu. Nawet, gdy niebo się zaciemnia, chrześcijanin nie przestaje się modlić.” (13.08)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 20. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby „wlał w nasze serca gorącą miłość” do Niego, abyśmy miłując Go „we wszystkim i ponad wszystko, otrzymali obiecane dziedzictwo, które przewyższa wszelkie pragnienia”.
2. W poniedziałek będziemy obchodzili uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Jak co roku, po Sumie (Msza św. o 11:00) będziemy oddawali pod opiekę Maryi nasze rodziny poprzez akt indywidualnego błogosławieństwa i modlitwę zawierzenia. Po Mszy św. zapraszamy na piknik z obiadem i słodkim poczęstunkiem oraz wspólną rekreację przed dom św. Józefa. Już teraz dziękuję tym, którzy mogą i chcą zaangażować się w jego przygotowanie i przebieg naszego świętowania wywyższenia i wejścia do nieba naszej Ukochanej Mamy – Maryi.
3. W środę, we wspomnienie św. Jacka, prezbitera, rozpoczyna się dziewięciodniowa Nowenna przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej.
4. W sobotę przypada wspomnienie św. Bernarda, opata i doktora Kościoła, o którym tekst katechezy Benedykta XVI znajdziemy w Oblubieńcu.
5. W piątek o 16:30 przybywa do nas na nocleg grupa pielgrzymów zmierzających na Jasną Górę w ramach 46. Pieszej Pielgrzymki Opolskiej. Dziękują nam za wsparcie modlitewne, nocleg i wszelką pomoc. Gdyby ktoś miał życzenie, to można ofiarować dar stołu na posiłki dla księży. Od 20:00 do 21:00 będą prowadzić w naszym kościele adorację Pana Jezusa.
6. Trwają zapisy chętnych do udziału w naszej parafialnej pieszej pielgrzymce na Jasną Górę, która odbędzie się za tydzień, w sobotę przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, czyli 20. sierpnia. Zachęcam do zgłaszania się. Rozpoczynamy od modlitwy o 6:00. Pielgrzymkę uwieńczy nasza Msza św. na Jasnej Górze.
7. W „Niedzieli” polecamy artykuł o odrodzeniu pielgrzymek oraz tekst o nowym przedmiocie szkolnym: Historia i teraźniejszość.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy też katechezę Papieża Franciszka nawiązującą do dzisiejszej Ewangelii.
9. Bóg zapłać Elżbiecie Kandorze i ofiarodawcy anonimowemu za 300 zł na kościół.
10. W piątek odszedł od nas śp. Marek Majchrzak z ul. Polnej, l. 68. Jego pogrzeb odbędzie się we wtorek. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.

Duch Święty rozpala w nas odwagę **Katecheza Papieża Franciszka, 14 sierpnia 2016 r.**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Ewangelia dzisiejszej niedzieli (Łk 12,49-53) należy do nauczania Jezusa skierowanego do uczniów podczas Jego wejścia do Jerozolimy, gdzie czeka na Niego śmierć krzyżowa. Aby wskazać cel swojej misji, posługuje się On trzema obrazami: ognia, chrztu i rozłamu. Dziś chciałbym mówić o pierwszym obrazie, ogniu.

Jezus wyraża to słowami: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął!” (w. 49). Ogień, o którym mówi Jezus jest ogniem

Ducha Świętego, obecności żywej i działającej w nas od dnia naszego chrztu. Jest on, ogień, siłą twórczą, która oczyszcza i odnawia, wypala wszelką ludzką nędzę, wszelki egoizm, wszelki grzech, przemienia nas od wewnątrz, odradza nas i czyni zdolnymi do miłowania. Jezus pragnie, aby Duch Święty zapłonął w naszych sercach jak ogień, bo tylko poczawszy od serca - zwróćcie na to uwagę: tylko poczawszy od serca - pożar miłości może się rozszerzać i sprawiać rozwój królestwa Bożego. Nie zaczyna się w głowie, ale wychodzi z serca. Dlatego Jezus pragnie, aby ten ogień wszedł do naszego serca.

Jeśli otworzymy się w pełni na działanie Ducha Świętego, to obdarzy nas On śmiałością i zapałem do głoszenia wszystkim Jezusa i Jego pocieszającego orędzia miłosierdzia i zbawienia, wypływając na pełne morze, bez lęku. Ten ogień rozpoczyna się w sercu.

Kościół, czyli my wszyscy, wypełniając swoją misję w świecie potrzebuje pomocy Ducha Świętego, aby nie powstrzymywały go strach i wyrachowanie, aby nie przyzwyczaić się do chodzenia w obrębie bezpiecznych granic. Te dwie postawy prowadzą Kościół do tego, że jest On Kościołem funkcjonalnym, który nigdy nie podejmuje ryzyka. Natomiast odwaga apostołska, jaką Duch Święty rozpała w nas jak ogień, pomaga nam pokonać mury i przeszkody, czyni nas kreatywnymi i pobudza nas do wyruszenia, abyśmy podążali także drogami niezbadanymi lub niewygodnymi, dając nadzieję tym, których spotykamy.

Z tym ogniem Ducha Świętego jesteście wezwani, aby stawać się coraz bardziej wspólnotą ludzi prowadzonych i przekształcanych przez Ducha Świętego, pełnych zrozumienia, o sercu poszerzonym i radosnym obliczu. Bardziej niż kiedykolwiek potrzebujemy kapłanów, osób konsekrowanych i wiernych świeckich o uważnym spojrzeniu apostoła, aby wzruszać się i zatrzymywać przy trudnościach oraz nędzy materialnej i duchowej, nadając w ten sposób charakterystyczny rys drodze ewangelizacji i misji uzdrawiającym rytmem bliskości. To właśnie ogień Ducha Świętego prowadzi nas do stawania się bliskimi wobec innych, osób cierpiących, potrzebujących, wielu ludzkich bied, wielu problemów, uchodźców, imigrantów, tych, którzy cierpią. Ten ogień pochodzący z serca. Ogień.

W tej chwili myślę z podziwem przede wszystkim o licznych księżach, zakonnikach i osobach świeckich, którzy na całym świecie poświęcają się głoszeniu Ewangelii z wielką miłością i wiernością, nierzadko także za cenę życia. Ich przykładowe świadectwo przypomina nam, że Kościół nie potrzebuje biurokratów i pracowitych funkcjonariuszy, ale misjonarzy pełnych pasji, pochłoniętych żarliwością, by wszystkim zanieść pocieszające słowo Jezusa i Jego łaski. To jest ogień Ducha Świętego. Jeśli Kościół nie otrzymuje tego ognia lub nie pozwala, aby wszedł do jego wnętrza, to staje się Kościołem zimnym lub tylko letnim, niezdolnym do dawania życia, bo budują go chrześcijanie zimni lub letni. Warto, byśmy poświęcili dziś pięć minut i aby każdy z nas zadał sobie pytanie: jak to jest z moim sercem, czy jest ono zimne, czy też letnie, czy też może zdolne, by przyjąć ten ogień? Poświęćmy na to pięć minut. Dobrze to zrobi nam wszystkim.

Prosimy Maryję Pannę, by modliła się wraz z nami i za nas do Ojca niebieskiego, aby zesłał na wszystkich wierzących Ducha Świętego, Boski ogień, który rozpała

serca i pomaga nam być solidarnymi z radościami i cierpieniami naszych braci. Niech podtrzymuje nas na naszej drodze przykład św. Maksymiliana Kolbe, męczennika miłości, którego dziś przypada święto: niech on nas nauczy żyć ogniem miłości dla Boga i bliźniego.

Ostatni z Ojców Kościoła Benedykt XVI o św. Bernardzie z Clairvaux

Drodzy bracia i siostry,

dzisiaj chciałbym mówić o świętym Bernardzie z Clairvaux, nazywanym „ostatnim z Ojców” Kościoła, ponieważ w XII wieku raz jeszcze odnowił i uobecnił wielką teologię Ojców. Nie znamy szczegółów jego dzieciństwa; wiemy jednak, że urodził się w 1090 roku w Fontaines we Francji, w dość zamożnej rodzinie wielodzietnej. Jako młodzieniec wyróżnił się w nauce tak zwanych sztuk wyzwolonych – zwłaszcza gramatyki, retoryki i dialektyki – w szkole kanoników

kościół w Saint-Vorles, w Châtillon-sur-Seine i dojrzewał w nim powoli zamiar podjęcia życia zakonnego. W wieku około dwudziestu lat wstąpił do Cîteaux – nowej fundacji monastycznej, lżejszej od starych i czcigodnych ówczesnych klasztorów, jednocześnie jednak bardziej wymagającej, gdy chodzi o praktykowanie rad ewangelicznych. Kilka lat później, w 1115, św. Stefan Harding, trzeci opat Cîteaux wysłał Bernarda do założenia klasztoru w Clairvaux. Tu młody opat, który miał zaledwie 25 lat, mógł wydoskonalić swoje pojęcie życia monastycznego i zaangażować się we wcielanie go w życie. Widząc dyscyplinę panującą w innych klasztorach, Bernard zdecydowanie podkreślał konieczność życia wstrzemięźliwego i umiarkowanego tak przy stole, jak i w stroju i w zabudowaniach klasztornych, zalecając utrzymanie i troskę o ubogich. Tymczasem wspólnota w Clairvaux rosła wciąż licznie i mnożyła swoje fundacje.

W owych latach, przed rokiem 1130, Bernard prowadził bogatą korespondencję z wieloma osobami, zarówno ważnymi, jak i skromnej kondycji społecznej. Do licznych *Listów* z tego okresu należy dodać również liczne *Kazania*, a także *Sentencje* i *Traktaty*. Na ten okres przypada też wielka przyjaźń Bernarda z Wilhelmem – opatem Saint-Thierry i Wilhelmem z Champeaux, należącymi do najważniejszych postaci XII stulecia. Od roku 1130 zajmował się wieloma poważnymi sprawami Stolicy Apostolskiej i Kościoła, dlatego coraz częściej musiał opuszczać swój klasztor, a czasami i Francję. Założył też kilka klasztorów żeńskich i był uczestnikiem ożywionej wymiany korespondencji z Piotrem Czcigodnym, opatem Cluny, o którym mówiłem w ubiegłą środę.

Swoje pisma polemiczne skierował przede wszystkim przeciwko Abelardowi, wielkiemu myślicielowi, który zapoczątkował nowy sposób uprawiania teologii, wprowadzając przede wszystkim dialektyczno-filozoficzną metodę konstruowania myśli teologicznej. Innym frontem, na którym walczył Bernard, była herezja katarów, którzy gardzili materią i ludzkim ciałem, pogardzając tym samym Stwórcą.

On natomiast czuł się w obowiązku występować w obronie Żydów, potępiając oraz bardziej szerzące się nawroty antysemityzmu. Ze względu na ten ostatni aspekt jego działalności apostołskiej, kilkadziesiąt lat później Efraim, rabin Bonn, oddał Bernardowi przejmujący hołd. W tym samym okresie święty Opat napisał swoje najślawniejsze dzieła, jak głośne *Kazania o Pieśni nad pieśniami*.

W ostatnich latach swego życia – zmarł w 1153 roku – Bernard musiał ograniczyć podróże, nie rezygnując z nich jednak zupełnie. Wykorzystał to do ostatecznego przejrzania zbioru *Listów, Kazań i Traktatów*. Na wspomnienie zasługuje książka dość wyjątkowa, którą ukończył właśnie w tym okresie, w 1145, kiedy jeden z jego uczniów, Bernardo Pignatelli, został papieżem, przyjmując imię Eugeniusz III. Z tej okazji Bernard, jako ojciec duchowy, skierował do tego swego syna duchowego tekst zatytułowany „De Consideratione”, zawierający wskazania, jak być dobrym papieżem. W księdze tej, która pozostaje lekturą odpowiednią dla papieży wszystkich czasów, Bernard nie mówi jedynie, jak być dobrym papieżem, ale ukazuje też głęboką wizję tajemnicy Kościoła i tajemnicy Chrystusa, która prowadzi ostatecznie do rozważania tajemnicy Boga Trójjedynego: „Należałoby nadal szukać tego Boga, którego jeszcze nie dość szukamy”, pisze święty Opat, „być może jednak uda się szukać lepiej i łatwiej w modlitwie niż w dyskusji. Zakończmy więc na tym księgę, ale nie poszukiwania” (XIV, 32), nie drogę ku Bogu.

Chciałbym się teraz zatrzymać na dwóch głównych aspektach bogatej nauki Bernarda: dotyczą one Jezusa Chrystusa i Najświętszej Maryi, Jego Matki. Jego troska o głęboki i żywotny udział chrześcijanina w miłości Boga w Jezusie Chrystusie nie wnosi nowych wskazań do naukowego statusu teologii. Jednakże w sposób bardziej niż zdecydowany opat z Clairvaux zachęca teologa do kontemplacji i mistycyzmu. Tylko Jezus – podkreśla Bernard w obliczu złożonego dialektycznego rozumowania swoich czasów – tylko Jezus jest „miodem w ustach, kandykiem w uchu, radością w sercu (mel in ore, in aure melos, in corde iubilum)”. Stąd właśnie wziął się tytuł, jaki przyznała mu tradycja – Doctor mellifluus: jego wysławianie Jezusa Chrystusa „płynie niczym miód”. W wycieńczających bitwach między nominalistami a realistami – dwoma nurtami filozofii tamtej epoki – opat z Clairvaux niezmordowanie powtarza, że jedno tylko jest imię, które się liczy, imię Jezusa z Nazaretu. „Jałowy jest wszelki pokarm duszy – wyznaje – jeśli nie jest podlany tą oliwą; mdły, jeśli nie jest okraszony tą solą. To, co piszesz, nie ma dla mnie smaku, jeśli nie odczytam w tym Jezusa”. I kończy: „Gdy dyskutujesz bądź mówisz, nic nie ma dla mnie smaku, jeśli nie usłyszę brzmienia imienia Jezusa” (*Kazania o Pieśni nad pieśniami*, XV, 6: PL 183,847). Dla Bernarda bowiem prawdziwe poznanie Boga polega na osobistym, głębokim doświadczeniu Jezusa Chrystusa i Jego miłości. I to, drodzy bracia i siostry, dotyczy każdego chrześcijanina: wiara to przede wszystkim osobiste, intymne spotkanie z Jezusem, to doświadczenie Jego bliskości, Jego przyjaźni, Jego miłości, tylko tak nauczyć się można coraz lepiej poznawać Go, miłować i iść coraz bardziej za Nim. Oby tak było w przypadku każdego z nas!

W innym znanym *Kazaniu na niedzielę oktawy Wniebowzięcia* święty Opat opisuje w porywających słowach intymny udział Maryi w odkupieńczej ofierze Syna: „Święta Matko – mówi on – prawdziwie miecz przeszył Twą duszę!... Do tego

stopnia gwałt bólu przeszył Twoją duszę, że słusznie nazywać Cię możemy bardziej niż męczennikiem, albowiem w Tobie udział w męce Syna przewyższył znacznie, jeśli chodzi o swą intensywność, cierpienia męczeństwa” (14: PL 183,437-38). Bernard nie ma wątpliwości, że „per Mariam ad Iesum” – przez Maryję prowadzeni jesteśmy do Jezusa. Zaświadcza on wyraźnie podporządkowanie Maryi Jezusowi, zgodnie z podstawami tradycyjnej mariologii. Jednakże korpus *Kazania* dowodzi też uprzywilejowanego miejsca Dziewicy w ekonomii zbawienia, w następstwie zupełnie wyjątkowego udziału Matki (*compassio*) w ofierze Syna. Nieprzypadkowo półtora wieku po śmierci Bernarda Dante Alighieri, w ostatniej pieśni „Boskiej Komedii” włoży w usta Doktora Miodopłynnego wspaniałą modlitwę do Maryi: „Dziewico! Matko! Córkó Twego Syna, / Pokorna, ale nad wszystkie wyniosła,/ zamierzeń boskich skarbnico jedyna!” (*Raj*, Pieśń 33, w. 1 i n.).

Refleksje te, charakterystyczne dla kogoś, kto rozmiłowany jest w Jezusie i Maryi, jak św. Bernard, mają także dziś ozdrowieńczy wpływ nie tylko na teologów, ale na wszystkich wiernych. Czasem chce się rozwiązać podstawowe kwestie na temat Boga, człowieka i świata przy użyciu samej tylko siły rozumu. Św. Bernard natomiast, mocno opierając się na Biblii i na Ojcach Kościoła, przypomina nam, że bez głębokiej wiary w Boga, podsycanej modlitwą i kontemplacją, intymną relacją z Panem, naszym refleksjom na temat tajemnic Bożych grozi, że staną się czczym ćwiczeniem intelektualnym i stracą swą wiarygodność. Teologia odsyła do „nauki świętych”, do ich wycucia tajemnic Boga żywego, do ich mądrości, daru Ducha Świętego, które stają się punktem odniesienia myśli teologicznej. Razem z Bernardem z Clairvaux my także musimy przyznać, że człowiek lepiej szuka i łatwiej znajduje Boga „w modlitwie aniżeli w dyskusji”. W ostateczności najprawdziwszą postacią teologa i każdego ewangelizatora pozostaje apostoł Jan, który oparł swoją głowę na sercu Nauczyciela.

Chciałbym zakończyć te refleksje o św. Bernardzie wezwaniami do Maryi, które czytamy w jednym z jego pięknych kazań: „W niebezpieczeństwach, w niedostatkach, w niepewnościach – mówi on – myśl o Maryi, wzywaj Maryję. Niech Ona nie schodzi z twoich warg, nie opuszcza nigdy twego serca; i aby otrzymać pomoc Jej modlitwy, nie zapominaj nigdy o przykładzie Jej życia. Jeśli idziesz za Nią, nie zboczysz; jeśli modlisz się do Niej, nie możesz rozpaczać; jeśli myślisz o Niej, nie pomylisz się. Jeśli Ona cię wspiera, nie upadniesz; jeśli Ona się tobą opiekuje, nie masz się czego obawiać; jeśli Ona cię prowadzi, nie zmęczysz się; jeśli Ona ci sprzyja, dojdiesz do celu” (*Hom. II super «Missus est»*, 17: PL 183, 70-71).

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 14.08 – XX Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Jacka, Edwarda, Jana i Agnieszkę Organów, Jadwigę i Franciszka Goclików

11:00 † Mariannę Ryś i Henryka Sukiennika

12:00 **Msza św. Okolicznościowa:**

O Boże błogosławieństwo dla Piotra i Mileny Kurasińskich oraz ich dziecka

18:00 † Ryszarda Cichonia (1 r.)

Poniedziałek 15.08 – Uroczystość Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny

8:00 † Mariannę i Kazimierza Kempów

11:00 Za rodziny naszej parafii

**Indywidualne błogosławieństwo i zawierzenie rodzin Matce Bożej
Piknik Maryjny**

16:00 **Nieszpory Maryjne**

18:00 † Sylwestra Kopacza od matki chrzestnej

Wtorek 16.08

17:00 Dziękczynna za dar Chrztu św. i szkaplerza św. z prośbą o wierne wypełnianie przyrzeczeń chrzcielnych i woli Bożej w życiu Anny

Środa 17.08 – Wspomnienie św. Jacka, prezbitera

17:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie, Boże błogosławieństwo oraz wiele łask Bożych dla Jacka z okazji imienin i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Barbary, Justyny, Jarosława i Janiny
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) O trwałe owoce dla uczestników wakacyjnych rekolekcji
- 7.) † Jacka Kuca
- 8.) † Piotra Zielonkę od chrześnicy Liwii z rodziną
- 9.) † Krzysztofa Olszewskiego od brata Janusza z rodziną
- 10.) † Lucjana Parkitnego od Bogdana i Marka Sygudów z rodzinami
- 11.) † Barbarę Ułamek od sąsiadów Cichoniów
- 12.) † Reginę Wróbel od brata Tadeusza z rodziną
- 13.) † Czesławę Kijas od wnuczki
- 14.) † Aleksandrę Kokot-Sygudę (3 r.), Stanisława Sygudę, Stanisława Witkowskiego, Katarzynę i Antoniego Dąbrowskich

Czwartek 18.08

18:00 † Reginę Toll

Piątek 19.08

18:00 † Lucjana Parkitnego od wnuczki Karoliny i Joasi z rodzinami

18:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

20:00 **Adoracja prowadzona przez opolskich pielgrzymów** (do 21:00)

Sobota 20.08 - Wspomnienie św. Bernarda, opata i doktora Kościoła

6:00 Parafialna pieszka pielgrzymka na Jasną Górę

16:00 Msza św. z chrztem św. Jana Wilczyńskiego

18:00 † Zenona, Annę i Eugeniusza Liszewskich, Szczepana i Zygmunta
Kaczmarczyków, Mirosława Konopczyka

Niedziela 21.08 – XXI Niedziela w Ciągu Roku

8:00 O Boże błogosławieństwo dla Mikołaja Kubeckiego z okazji 1. urodzin

11:00 † Stefana (r.), Reginę, Ryszarda i Bogusława Pietrzaków

15:00 Msza św. z sakramentem małżeństwa

Wojciecha Kowasza i Justyny Soluch

18:00 † Weronikę i Franciszka Raczyńskich

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa,
17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej sobota, 12:00 – 12:45

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Świetlica parafialna św. Józefa od poniedziałku do piątku, 15:00 – 18:00
na indywidualne zgłoszenie (tel. 723968317)

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881